

ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΠΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ (Α.Π.Ε.)

Οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας δεν είναι απλώς εναλλακτικές μορφές ενέργειας, αλλά η νομοτελειακή συνέχεια ενός πλανήτη που δεν αντέχει περισσότερη ενεργειακή αφάιμαξη με τρόπους που ούτως ή άλλως τον καταπονούν.

«Εν αρχή ην ο άνεμος» ή κάπως έτσι... Το σίγουρο είναι ότι από τότε που καταγράφεται στον πλανήτη μας πολιτισμός, φυσικά στοιχεία, όπως ο άνεμος, το φως και το νερό, αποκτούν θεϊκές διαστάσεις λόγω των ιδιοτήτων τους, που ανακαλύπτονται σταδιακά από τον άνθρωπο. Μύθοι όπως του Δαίδαλου και του Ίκαρου, θεοποιήσεις όπως του Τάλω (φως), του Αίολου (αέρας) και του Ποσειδώνα (θάλασσα), τελετές όπως η αφή της ολυμπιακής φλόγας και άλλες πολλές εκφάνσεις της καθημερινότητας δείχνουν ότι οι Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας ήταν πάντα δίπλα μας .

Ακόμη και σε εκδηλώσεις και δράσεις που φαινομενικά δεν έχουν καμιά σχέση με αυτό που εμείς αντιλαμβανόμαστε, πια, υπό τον κωδικό όρο «ΑΠΕ»-ή «RES», αν προτιμάτε να ακολουθήσετε την ξενομανία της εποχής μας. Ίσως μία από τις πρώτες δράσεις στην καθημερινή μας ζωή, που είχε να κάνει με την ανακάλυψη των ιδιοτήτων του αέρα και του ήλιου, να σχετιζόταν με το στάρι! Το πέταγμα της σωρού στον αέρα βοηθούσε τον διαχωρισμό του σταριού από το στάχυ, με πολύ απλά λόγια- μία μέθοδο που ακόμη χρησιμοποιούν χωρικοί.

Ωστόσο, αν θέλουμε να σκεφτούμε την πρώτη εφαρμογή Ανανεώσιμης Πηγής Ενέργειας στον πλανήτη μας, θα πρέπει να ανατρέξουμε στην κατασκευή των πρώτων ανεμόμυλων και υδρόμυλων, οι οποίοι βεβαίως σπανίζουν πλέον στην εποχή μας και, όπου τους απαντάμε, λειτουργούν πια ως αξιοθέατα.

Από τότε, βεβαίως, έχει κυλήσει πολύ νερό ... μύλο! Και για να έρθουμε στα καθ'

ημάς, ήταν το 1954 όταν η ΔΕΗ κατασκεύαζε το πρώτο υδροηλεκτρικό έργο στο Λαύριο, το 1982 όταν στήνονταν το πρώτο φωτοβολταϊκό πάρκο στην Κύθνο και έναν χρόνο αργότερα όταν σηκώνονταν οι πρώτες ανεμογεννήτριες στο ίδιο νησί.

Η χώρα μας στεκόταν με αρκετή επιφύλαξη απέναντι στη στις ΑΠΕ προφανώς γιατί πέραν της αξιοποίησης των μεγάλων

υδροηλεκτρικών σταθμών που έφτιαχνε η ΔΕΗ σε πρώτο πλάνο ήταν πάντα η λιγνιτική παραγωγή που και φτηνή ήταν –και είναι αλλά και έδινε και δίνει δουλειά σε χιλιάδες εργαζομένους και μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε περιοχές όπως η Δυτική Μακεδονία και Μεγαλόπολη. Ωστόσο, το στήσιμο της παγκόσμιας βιομηχανίας των ΑΠΕ πάνω στη ανάγκη και για ένα νέο αναπτυξιακό στοίχημα δεν θα μπορούσε να μην καθορίσει τις εξελίξεις και στην Ελλάδα .

Οι πρώτες ανεμογεννήτριες της Κύθνου αποκτούν παρέρια ,αρχικά με εγκαταστάσεις στο Λαύριο, οι οποίες ουσιαστικά λειτουργούν πιλοτικά και ως παρατηρητικά του πως συμπεριφέρονται τα αιολικά πάρκα. Σιγά-σιγά αρκετοί εγχώριοι επιχειρηματικοί όμιλοι μπαίνουν στη λογική της ανάπτυξης των αιολικών πάρκων, ενώ, δεδομένου του πλούσιου δυναμικού της χώρας μας, ηχηρά ξένα ονόματα εμφανίζουν διάθεση να επενδύσουν στον χώρο. Πρόκειται για επενδύσεις ακριβές, με κίνητρο την καλή πληρωμή της παραγωμμένης ηλεκτρικής ενέργειας από τη ΔΕΗ. Αυτό το κίνητρο είναι που κυριαρχεί μέχρι σήμερα ,καθώς η Πολιτεία θέλει να επιτύχει συγκεκριμένους στόχους μέχρι το 2.020 :φτάσει στην κάλυψη του 40% της τελικής κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας τις από ΑΠΕ να δει να μειώνονται κατά 20% οι εκπομπές ρύπων θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα και να επιτύχει εξοικονόμηση 20% στην εγχώρια κατανάλωση ενέργειας .

Η πρωμοδότηση έχει φέρει στο προσκήνιο πολύ μεγάλα επενδυτικά σχέδια. Επενδυτικές εξακολουθούν να καταθέτουν αιτήσεις για την εγκατάσταση έργων ΑΠΕ μεγάλης ισχύος παντού και για πάντα .Ο νέος νόμος για την ενίσχυση των ΑΠΕ κινείται

στη λογική τόσο της διεύρυνσης της πρωμοδότησης όσο και στην προσπάθεια απλοποίησης των διαδικασιών για τη λειτουργία μιας τέτοιας επένδυσης .Η γραφειοκρατία συχνά απαιτεί τέσσερα και πέντε χρόνια για να λειτουργήσει ένα έργο και το υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής φιλοδοξεί να περιορίσει το χρόνο της χαρτούρας .

Στη χώρα μας είναι σε λειτουργία έργα ισχύος περίπου 1300 μεγαβάτ από ΑΠΕ που αντιστοιχούν περίπου στο 10% του συ-

νολικού μας ενεργειακού δυναμικού.

Οι ΑΠΕ που είναι σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό ,εκτεθειμένες στις καιρικές συνθήκες, καλύπτουν αυτή την περίοδο μόλις το 4,5% της συνολικής παραγωγής ενέργειας στην Ελλάδα, τη στιγμή που σε χώρες όπως η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Δανία ακούγεται για ποσοστά 30% και πλέον.

Από μόνες τους οι ΑΠΕ δεν μπορούν να στηρίξουν ένα ενεργειακό σύστημα μιας χώρας ενώ η ανάπτυξη τους κοστίζει και σε μας λόγω του λογαριασμού του ηλεκτρικού ρεύματος. Από την άλλη ας μην ξεχνάμε πως για να φτάσει σε εμάς το ρεύμα που παράγει ένα αιολικό πάρκο, ένα φωτοβολταϊκό σύστημα ή ένας υδροηλεκτρικός σταθμός, χρειάζεται η υλοποίηση υποδομών οι οποίες παραδοσιακά μας τρομάζουν – γλαφυρό παράδειγμα η αντίδραση των τοπικών κοινωνιών στα αιολικά πάρκα.

Το σίγουρο είναι πως τα επόμενα χρόνια το καινούριο στη βιομηχανία αλλά και στη καθημερινότητα της χώρας μας θα είναι οι ΑΠΕ – έστω κι αν δεν υπερπηδηθεί ο πήχης των στόχων που έχει τεθεί, έτσι κι αλλιώς, πολύ ψηλά.

Παναγιώτα Μ.